

Familiefoto.

Doel: in eerste instantie: rust vinden om/door te kijken en te benoemen. Relaties opbouwen.
in tweede instantie: gelaagd verhaal door contrasten tussen innerlijk en uiterlijk en perspectieven

Aantal spelers: 4 of 5.

Vraag aan publiek: een familiegebeurtenis, zoals Pasen, een verjaardag, of een skivakantie. Ook mogelijk: een soort familie. Of een groep. Zorg er dan wel voor dat het een groep is die elkaar erg goed kent, die sowieso hechte banden heeft! Want bij een groep als ‘collega’s’ zullen de spelers vooral bezig zijn met het überhaupt leggen van persoonlijke banden met de anderen, wat vaak dezelfde soort clichématige verhalen oplevert – namelijk jaloezie en verliefdheid.

Vorm: Er wordt een familiegebeurtenis gevraagd. Dan gaat het licht enkele seconden uit en de spelers nemen plaats in een tableau vivant (stilstaand met zijn allen een plaatje vormen). De spelers hebben daarbij duidelijke houdingen en gezichtsuitdrukkingen. Het licht gaat aan. Het plaatje dat zo vrij willekeurig is ontstaan is nu een ‘foto’ van de betreffende gebeurtenis. Het publiek mag tien seconden kijken. Dan maakt één van de spelers zich los uit de foto. Hij kijkt even naar de rest (die blijft staan) en begint over de foto waar hij juist uitstapte te vertellen: over zichzelf, zijn familieleden en de gebeurtenis. Na zijn verhaal neemt hij weer zijn plaats en houding in de foto in. Dan: een paar seconden rust. De kijker kijkt, dankzij het verhaal, nu heel anders naar de foto! De tweede speler komt los, en vertelt *zijn* interpretatie van de foto. Als de laatste speler is geweest (die eventuele gaten in de vorige verhalen opvult/aanvult), kijkt het publiek nog één keer naar de foto, die nu een heel ander gevoel oproept als toen ze hem voor het eerst zagen. Het licht gaat langzaam uit.

Tips:

- § Als je uit de foto stapt, kijk goed naar de foto. De foto is je belangrijkste inspiratiebron!!! Vaak heb je al een boel associaties en ideeën. Laat die los, en kijk naar de foto. De foto klopt vaak niet met wat jij bedacht hebt! Begin je verhaal over iets wat je in de foto ziet en wat je frappeert.
- § Als je in de foto staat: luister aandachtig naar de anderen. Vorm een beeld van jezelf terwijl je luistert. Zo zul je later geen belangrijke informatie die jou aangaat missen in je eigen verhaal. Ga ondertussen *niet* in je hoofd zitten en probeer niet alvast een verhaal te construeren. Dan kun je niet goed luisteren en mis je essentiële details. *Luister*, en vorm beelden, geen verhalen. Rust.
- § Uiteraard klopt jouw verhaal met wat er eerder gezegd is én met de foto. Maar doordat je een eigen beeld gevormd hebt, wordt het *jouw* verhaal. Vond je zus dat jij haar pestte? “Altijd dat zelfmedelijden... vaak kan ik me niet inhouden. Dan pest ik ‘r. Dat is altijd zo geweest. En ik voel me daar ook al twintig jaar lang schuldig over.” Inderdaad Bob: informatie herhalen én uitbreiden.
- § Speel met andere *interpretaties* v.e. relatie of gebeurtenis! Riet: “Sjaan vindt mij geweldig”. Sjaan: “Tegen Riet doe ik alleen aardig vanwege haar vriend. Ik ben al jaren verliefd op hem.”
- § Zoek contrasten tussen uiterlijk en innerlijk. Als je joviaal op de foto staat is het mooi om te zeggen dat je eigenlijk heel verdrietig was op het moment van de foto. Dat de jovialiteit nep was...
- § Durf grote aanboden aan anderen (die nog niet hebben verteld) te geven!! “Dit is Marsha, die heeft nog nooit een stom woord in haar leven gezegd. Nog nooit.” Je mag ze voor het blok zetten!

De grootste valkuilen:

- § Direct uit de foto stappen nadat de vorige er weer in is gestapt (onrust). Een paar seconde rust.
- § Belangrijke informatie van vorige sprekers betreffende jou of je naasten (‘ja, even nadat deze foto werd genomen ging er een mes dwars door haar hand’) niet (kloppend) terug laten komen.
- § Niet kijken naar de foto, maar gelijk vertellen

En natuurlijk, zoals bij elke vorm:

Heb lol. Accepteer wat de ander aanbiedt. Bezorg de anderen een goede tijd! Hou je nooit krampachtig vast aan een vorm. Gooi d’r in wat voor de hand ligt, al past dat eigenlijk niet.